

Een goede en bedrijvige kloosterzuster heeft rust gevonden in de vrede van de Heer.

Vroom aandenken aan

Zuster IRMA

(Mejuffrouw Clara VANDER MEEREN)

van de Zusters van Sint Franciscus van Oprakel.

Zij werd geboren te Lozer op 23 maart 1907 en wijdde zich aan de Heer toe door haar kloostergeloften op 2 oktober 1928. Zij overleed in de Sint Franciscuskliniek te Oprakel, op 16 augustus 1982,

voorzien van de HH. Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Wij voelden ons diep geschokt die avond, toen wij vernamen dat Zuster Irma overleden was. Zo plots was zij uit ons midden weggenomen en terug naar de kliniek gebracht, na een bemoedigend en hoopvol herstel. Oprecht moedig had zij, gedurende de laatste maanden, de wederwaardigheden in eigen leven en in haar familie aanvaard en gedragen. Nu was zij nog nauwelijks bewust van wat er gaande was, noch van de uitnodiging van de Heer om de eeuwige rust in te gaan en haar geliefden, daar bij Hem, te ontmoeten.

Zuster Irma ervaaarde de hardheid die schuilt in een diepzinnig woord van Jezus: « Toen gij nog jong waart, hebt gij zelf uw gordel omgedaan en gij zijt heengegaan waar gij zelf wilde, maar wanneer gij oud zijt (en ziek), zult gij uw handen uitstrekken, een ander zal U omgorden en U brengen waarheen gij niet wilt ». (Joh. 21, 18).

Wellicht is het voor haar die zo gelovig het woord van de Heer kon beluisteren, de grote genade en de vervulling van haar verlangen geworden: zij heeft geleefd in de zekerheid dat Pasen zich steeds voltrekt bij de overgang van het slechte naar het goede, van de dood naar het leven.

Zuster Irma die gedurende dertig jaren ongeveer de trouwe portierster van het klooster te Oprakel is geweest en die steeds vriendelijk en dienstwillig de vele bezoekers heeft ontvangen en geholpen, zal ongetwijfeld niet hebben moeten wachten aan de grote hemelpoort. Onmiddellijk zal de poort zijn opengegaan en werd zij opgenomen in de eeuwige vreugde bij God en bij allen die gelovig zijn voorgegaan.

Heer, wij danken U voor het leven van Zuster Irma. Wij danken U voor de liefde die Gij haar hebt geschonken en die gans haar leven heeft bezielde.

J. De Vleeschouwer-Hoste en zoon, Brakel